

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: J. Ž.
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Janem Novákem
sídlem Havlíčkovo náměstí 512/16, 284 01 Kutná Hora

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 1387/7, 140 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 12. 2018, č. j. 36384-5/2018-900000-319,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Průběh daňového řízení

1. Celní úřad pro Středočeský kraj (dále jen „správce daně“) vydal dne 18. 4. 2018 platební výměr, č. j. 76180/2018-610000-32.4 (dále jen „platební výměr“), jímž žalobci vyměřil spotřební daň z tabákových výrobků za zdaňovací období květen 2017 v celkové výši 2 619 847 Kč. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce ve vnitřních prostorách objektů, které užíval, skladoval neznačené tabákové výrobky a stal se tak plátcem spotřební daně podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebních daních“). Tyto tabákové výrobky zajistila Policie České republiky (dále jen „policie“) dne 29. 5. 2017 při domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor a pozemků provedených na základě příkazů Okresního soudu v Kutné Hoře v:
 - místě trvalého pobytu žalobce (byt č. X v H. ulici č. p. X v Č.),
 - garáži pronajaté žalobcem od jeho nevlastního otce MUDr. J. H. (garáž stojící na pozemku parc. č. st. X v katastrálním území Č.),
 - bydlišti žalobcova bratra M. Ž. (rodinný dům č. p. X v obci H.), a
 - objektu spoluvlastněném žalobcovou matkou J. H. (objekt k bydlení č. p. X v obci B.).
2. Proti platebnímu výměru podal žalobce odvolání, v němž zejména namítal, že skutečnosti podstatné pro vyměření daně závisí na výsledku probíhajícího trestního řízení. Žalobce proto navrhl, aby byl platební výměr zrušen a daňové řízení bylo přerušeno do pravomocného skončení trestního řízení.
3. Žalovaný dospěl v rámci odvolacího řízení k závěru, že skutková zjištění, z nichž správce daně vycházel, nemají plnou oporu v daňovém spise. Žalovaný proto pokynem ze dne 21. 8. 2018, č. j. 36384-2/2018-900000-319, správci daně uložil, aby provedl výslech svědka M. Ž. a doplnil podklady pro rozhodnutí o důkazní prostředky pořízené policií v rámci trestního řízení.
4. Správce daně následně doplnil daňový spis mj. o tyto podklady:
 - protokol ze dne 29. 5. 2017, č. j. KRPS-12038-132/TČ-2017-010073-BA, o výslechu žalobce jakožto osoby zadržené podle § 76 odst. 3 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“),
 - protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 29. 5. 2017, č. j. KRPS-12038/TČ-2017-010073, v místě trvalého pobytu žalobce,
 - protokol o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 29. 5. 2017, č. j. KRPS-12038/TČ-2017-010073, v garáži pronajaté žalobcem,
 - protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 29. 5. 2017, č. j. KRPS-12038-148/TČ-2017-010073-BA, v bydlišti žalobcova bratra M. Ž.,
 - protokol o provedení domovní prohlídky ze dne 29. 5. 2017, č. j. KRPS-12038/TČ-2017-010073, v objektu č. p. X v obci B.,
 - úřední záznam ze dne 29. 5. 2017, č. j. KRPS-12038-137/TČ-2017-010073-BA, o podaném vysvětlení svědka M. Ž. podle § 158 odst. 6 trestního řádu,
 - protokol ze dne 11. 10. 2018, č. j. 305094/2018-610000-32.4, o výslechu svědka M. Ž. podle § 96 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů

(dále jen „daňový řád“),

- vyjádření společnosti Philip Morris ČR a.s. (dále jen „Philip Morris“) ze dne 20. 10. 2017,
 - přílohu úředního záznamu ze dne 15. 12. 2017, č. j. KRPS-12038-436/TČ-2017-010073-TR, o převážení zajištěných tabákových výrobků – kusových cigaret.
5. Dne 29. 5. 2017 žalobce v rámci trestního řízení při výsledku v postavení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu po svém zadržení vypověděl, že veškeré cigarety pocházejí od jeho kontaktu ve společnosti Philip Morris a jedná se o zboží vyvezené z této společnosti, které dále rozprodával. Po uzavření obchodu se svým kontaktem měl žalobce převážet zboží ve svém vozidle I. do pronajaté garáže v Č.. Dále žalobce uvedl, že cigarety skladoval pouze v této garáži, nikdo neměl tušení, co se v garáži nachází, přístup do garáže měl pouze on sám, přičemž klíče má u sebe doma. Většinu zboží následně převezl na půdu domu svého bratra M. Ž., protože se bál, že mu zboží z garáže někdo ukradne. Bratr nevěděl, co se v krabicích nachází. Žalobce nedokázal odhadnout množství a hodnotu „nakoupených“ tabákových výrobků ani částku, kterou si z jejich prodeje vydělal. Výslech byl proveden bez přítomnosti obhájce.
6. V rámci předchozího výsledku podle § 84 trestního řádu provedeného před prohlídkou pronajaté garáže žalobce vypověděl, že tento prostor užívá pouze on sám. Před prohlídkou svého bytu žalobce uvedl, že v bytě má pouze několik kartonů cigaret, jiné zájmové věci v bytě nemá. Před prohlídkou objektu v B. žalobce uvedl, že má u sebe klíče od této nemovitosti, ale ty nebudou třeba, protože objekt není uzamčený je možné se do něj dostat.
7. Dne 11. 10. 2018 svědek M. Ž., bratr žalobce, při výsledku v daňovém řízení vypověděl, že klíč od půdy jeho rodinného domu měl i žalobce, který tam s jeho souhlasem skladoval nějaké věci. On sám nevěděl, co uskladněné krabice obsahují, a že se jedná o tabákové výrobky, se dozvěděl až při domovní prohlídce. Žalobce mu pouze sdělil, že si na půdu uložil nějaké autodíly po strýcovi. Po propuštění mu žalobce sdělil, že na půdě měly být uložené věci po strýci z restaurace. Výslechu byl přítomen zástupce žalobce.
8. Společnost Philip Morris ve svém vyjádření ze dne 20. 10. 2017 potvrdila, že zajištěný tabák se používá v jejím závodě v Kutné Hoře. Tento závod rovněž vyrobil zajištěné tabákové výrobky. Nejednalo se o kazové výrobky, ale o výrobky určené z větší části k distribuci, v menší části (volně uložené cigarety) k dalšímu zpracování, tj. zejména k zabalení a distribuci.
9. Výzvou ze dne 20. 11. 2018, č. j. 36384-3/2018-900000-319, byl žalobce poučen o možnosti vyjádřit se k důkazům provedeným v odvolacím řízení a případně navrhnout provedení dalších důkazních prostředků.
10. Žalobce ve vyjádření ze dne 3. 12. 2018 uvedl, že dne 29. 5. 2017 byl vyslechnut jakožto osoba zadržená bez přítomnosti obhájce, ačkoliv byl dán důvod nutné obhajoby. Žalobce zdůraznil, že tento protokol o výpovědi nelze bez jeho souhlasu, který nebyl a nikdy nebude udělen, v trestním řízení použít jako důkaz, a proto by z něj neměly vycházet ani orgány celní správy při vyměření předmětné daně.
11. Dne 20. 12. 2018 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jímž změnil platební výměr tak, že se žalobci vyměřuje spotřební daň v celkové výši 2 698 410 Kč. Ve zbytku platební výměr potvrdil. V odůvodnění uvedl, že výši vyměřené daně změnil vzhledem k přepočtu množství kusových cigaret zajištěných při domovní prohlídce v rodinném domě v H..

Žalovaný vzal za prokázané, že zajištěné tabákové výrobky skladoval právě žalobce. Odkázal přitom na protokol o výsledku žalobce jakožto osoby zadržené, který korespondoval s předchozími výsledky žalobce před jednotlivými prohlídkami, a dále na vyjádření společnosti Philip Morris a na výpověď svědka M. Ž.. Žalovaný uvedl, že si je vědom specifik protokolu o výpovědi osoby zadržené, přičemž podotkl, že se nejedná o jediný důkazní prostředek prokazující skutečnost, že tabákové výrobky skladoval právě žalobce. Za klíčový důkaz svědčící o kvalifikovaném vztahu žalobce k tabákovým výrobkům skladovaným na půdě rodinného domu v H. žalovaný označil výpověď svědka M. Ž.. Žalovaný dále konstatoval, že žalobce byl rovněž skladovatelem tabákových výrobků zajištěných v jím pronajaté garáži, o čemž svědčí zejména skutečnost, že žalobce při prohlídce tuto garáž sám odemkl a nikdo jiný tento prostor nepoužíval. Žalovaný vzal také za prokázané, že žalobce skladoval tabákové výrobky v místě svého bydliště, jelikož měl k těmto výrobkům volný přístup, a před provedením prohlídky sám uvedl, že se v bytě nachází několik kartonů cigaret. Žalovaný shledal kvalifikovaný vztah žalobce i k tabáku a tabákovým výrobkům skladovaným v objektu v B. s tím, že žalobce měl od tohoto objektu klíče a společnost Philip Morris potvrdila, že zajištěný tabák používá ve svém závodě. Vzhledem k tomu považoval žalovaný za nadbytečné vyslýchat pro účely daňového řízení vlastníky této nemovitosti. Žalovaný uzavřel, že žalobci svědčí postavení plátce daně, jelikož neprokázal, že by byly předmětné tabákové výrobky zdaněny nebo že by je skladovala jiná osoba.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

12. Žalobce v žalobě namítá, že protokol o jeho výsledku ze dne 29. 5. 2017 provedený bez přítomnosti obhájce nelze bez jeho souhlasu v trestním řízení použít jako důkaz. Žalobce zdůrazňuje, že na základě informací zjištěných při tomto výsledku lze pouze vést další vyšetřování, nikoliv dovozovat vinu žalobce. Vzhledem k tomu by z tohoto výsledku neměly vycházet ani orgány celní správy v daňovém řízení. Podle žalobce neexistuje jiný důkaz o tom, že by byl vlastníkem nebo držitelem předmětných tabákových výrobků. Za nepřípustné důkazy žalobce považuje rovněž předchozí výsledky provedené před jednotlivými prohlídkami bez přítomnosti obhájce.
13. Žalobce dále namítá, že jeho bratr neměl žádnou představu o tom, že se v krabicích na půdě jeho rodinného domu nacházely tabákové výrobky, a tím spíše ani o tom, jaký byl jejich rozsah a kdo byl jejich držitelem. Naopak žalobcův bratr měl při výsledku uvést, že krabice uložené na půdě byly jeho a žalobcova společného strýce, přičemž je tam měl žalobce uložit z jeho pokynu. Podle žalobce proto výsledek jeho bratra nepředstavuje dostatečný podklad napadeného rozhodnutí.
14. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě uvádí, že z výsledku žalobce provedeného dne 29. 5. 2017 vyplynuly pouze prvotní skutečnosti svědčící o jeho daňové povinnosti, které byly podpořeny dalšími důkazy, zejména výsledkem svědka M. Ž.. Žalovaný zdůrazňuje, že předmětem daňového řízení bylo zjištění a stanovení daně, nikoliv rozhodování o vině a trestu, což se odráží i v rovině dokazování.

III. Posouzení věci soudem

15. Soud předně ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní

řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ř. s.“)], přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první ř. s.). Vady, k nimž by bylo nutné přihlídnout z moci úřední, soud neshledal.

16. Podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních „[p]látcem je právnická nebo fyzická osoba, která skladuje nebo dopravuje vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky pro osobní spotřebu, nebo uvádí do volného daňového oběhu vybrané výrobky, aniž prokáže, že se jedná o vybrané výrobky zdaněné, nebo pokud neprokáže způsob jejich nabytí oprávněně bez daně; za daň společně a nerozdílně odpovídá také právnická nebo fyzická osoba, která se na uvedeném skladování nebo dopravě podílela“.
17. Mezi účastníky řízení není sporné, že u zajištěných tabákových výrobků nebylo prokázáno jejich určení pro osobní potřebu ani jejich zdanění či oprávněné nabytí bez daně. Předmětem sporu je otázka, zda orgány celní správy dospěly k závěru, že žalobce byl skladovatelem zajištěných tabákových výrobků podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních, na základě řádně zjištěného skutkového stavu.
18. Žalobce předně namítal, že důkazní prostředky získané z trestního řízení (protokol o jeho výsledku podle § 76 odst. 3 trestního řádu a protokoly o jeho výsleších před prohlídkami podle § 84 trestního řádu) nelze v daňovém řízení použít.
19. Podle § 93 odst. 1 daňového řádu „[j]ako důkazních prostředků lze užít všech podkladů, jimiž lze zjistit skutečný stav věci a ověřit skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení daně a které nejsou získány v rozporu s právním předpisem, a to i těch, které byly získány před zahájením řízení. Jde zejména o tvrzení daňového subjektu, listiny, znalecké posudky, svědecké výpovědi a ohledání věci“. Podle odst. 2 téhož ustanovení „[z]a podmínek podle odstavce 1 lze jako důkazní prostředky použít i veškeré podklady předané správci daně jinými orgány veřejné moci, které byly získány pro jimi vedená řízení, jakož i podklady převzaté z jiných daňových řízení nebo získané při správě daní jiných daňových subjektů“ (zvýraznění doplněno soudem).
20. Soud předně konstatuje, že v tomto daňovém řízení žalobci nebyla ukládána sankce (např. penále), nešlo tedy o trestní řízení ani v širším smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (srov. např. rozsudek Evropského soudu pro lidská práva ze dne 4. 5. 2017 ve věci Chap Ltd. proti Arménii, č. 15485/09, odst. 36, a tam citovanou judikaturu), a není tak nutné na něj vztahovat procesní standardy (včetně požadavků na dokazování), jimiž je ovládáno trestní řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2014, č. j. 2 Afs 45/2012 - 62). Za dodržení podmínek § 93 odst. 1 a 2 daňového řádu lze v daňovém řízení vycházet i z takových důkazních prostředků, které by v trestním řízení nemohly být bez dalšího podkladem výroku o vině, např. z úředního záznamu o podání vysvětlení podle § 158 odst. 6 trestního řádu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2016, č. j. 9 Afs 56/2016 - 39, a ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4 Afs 58/2017 - 78, bod 65) nebo výpovědi zaznamenané do protokolu o vydání věci podle § 78 trestního řádu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2018, č. j. 6 Afs 257/2017 - 31).
21. V posuzované věci vycházely orgány celní správy při zjišťování skutkového stavu z listinných důkazů získaných z trestního řízení, mj. z protokolu o výsledku žalobce jakožto osoby zadržené podle § 76 odst. 3 trestního řádu a z protokolů o výsleších žalobce před soudem povolenými prohlídkami podle § 84 trestního řádu. Podkladem rozhodnutí se tyto listiny mohly stát pouze ze předpokladu, že 1) v předmětném trestním řízení byly pořízeny v souladu se zákonem, 2) do sféry orgánů celní správy se dostaly zákonným

způsobem, a dále že 3) žalobci bylo umožněno seznámit se s jejich obsahem a případně navrhnout další důkazy, které by zjištění z těchto listin vyplývající upřesnily, korigovaly či vyvrátily [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 2 Afs 24/2007 - 119, č. 1572/2008 Sb. NSS, část V. c)].

22. Soud shledal lichou námitku žalobce, že tyto listinné důkazy jsou v daňovém řízení nepřipustné, jelikož výslechy byly provedeny bez přítomnosti obhájce, resp. advokáta. Z protokolu o výsledku žalobce jakožto osoby zadržené vyplývá, že žalobce byl ve smyslu § 76b trestního řádu poučen o právu zvolit si obhájce, mluvit s ním bez přítomnosti třetí osoby a radit se s ním již v průběhu zadržení. Dále byl žalobce poučen podle § 76 odst. 6 trestního řádu o právu požadovat, aby obhájce byl přítomen při jeho výslechu, ledaže by byl obhájce ve lhůtě uvedené v odstavci 4 téhož ustanovení nedosažitelný. Žalobce tohoto svého práva nevyužil, a proto mohl být jeho výslech proveden bez přítomnosti obhájce. Argumentoval-li žalobce v odvolacím řízení (nikoliv však v žalobě) tím, že obhájce měl být jeho výslechu přítomen, jelikož byl dán důvod nutné obhajoby, soud konstatuje, že žalobce byl vyslechnut v postavení osoby podezřelé ze spáchání trestného činu před zahájením trestního stíhání, tedy nikoliv v postavení obviněného (srov. § 160 odst. 1 trestního řádu). Nutná obhajoba podle § 36 trestního řádu ovšem počíná až od zahájení trestního stíhání, kdy se trestní řízení vede již proti konkrétní osobě (srov. Šámal, P.: Komentář k § 36. In: Šámal, P. a kol. Trestní řád I.: komentář. 7. vydání. Praha: C. H. Beck 2013, s. 441. a Vantuch, P.: Obhajoba obviněného. 3. vydání. Praha: C. H. Beck 2010, s. 75.). Výslech žalobce podle § 76 odst. 3 trestního řádu byl proto v tomto ohledu proveden v souladu se zákonem. Stejně tak nebylo nutné, aby byl advokát přítomen předchozím výslechům žalobce provedeným před jednotlivými domovními prohlídkami a prohlídkou jiných prostor a pozemků (v místě jeho bydliště, pronajaté garáži a objektu v B.). Při těchto výsleších byl žalobce vyslechnut jako „osoba, u níž má být prohlídka provedena“ (srov. § 84 trestního řádu), přičemž podle protokolů o těchto prohlídkách byl žalobce poučen podle § 158 odst. 5 trestního řádu o právu na právní pomoc advokáta. Jelikož žalobce tohoto svého práva nevyužil, mohly být jeho předchozí výslechy podle § 84 trestního řádu provedeny bez přítomnosti advokáta.
23. Neobstojí rovněž tvrzení žalobce, že důkazní prostředky získané z trestního řízení nebylo možné v daňovém řízení použít bez jeho souhlasu. Z hlediska samotné použitelnosti důkazů v daňovém řízení totiž není rozhodné, zda by tyto mohly být *provedeny* bez souhlasu obviněného v hlavním líčení před trestním soudem. Daňový řád obsahuje vlastní výše citovanou úpravu použitelnosti důkazních prostředků (§ 93 daňového řádu) a není důvod na daňové řízení vztahovat ustanovení jiného procesního předpisu (trestního řádu) upravující dokazování v hlavním líčení (§ 207 odst. 2, § 211 odst. 1 a odst. 6 či § 314d odst. 2 větu druhou trestního řádu), kdy jde o rozhodnutí o vině obviněného. Podstatné pro daňové řízení je to, zda byly důkazní prostředky v trestním řízení *pořízeny* v souladu se zákonem. Žalobce ve vztahu k nezákonnosti při pořizování těchto důkazních prostředků pouze namítal, že výslechy byly provedeny bez přítomnosti obhájce (advokáta). Jak bylo vysvětleno v předchozím odstavci, nepřítomnost obhájce (advokáta) při výsleších žalobce nezákonnost těchto důkazních prostředků nezaložila. Jiné důvody nezákonnosti získaných důkazních prostředků žalobce nenamítal, a proto soud vycházel z toho, že tyto důkazní prostředky byly pořízeny v souladu se zákonem (srov. § 75 odst. 2 větu první s. ř. s.). Pouze pro úplnost soud podotýká, že z daňového řádu ani žádného jiného právního předpisu nelze dovodit, že by provedení listinných důkazů v daňovém řízení podléhalo předchozímu souhlasu daňového subjektu nebo jiné osoby zúčastněné na správě daní.

Souhlas žalobce proto nebyl pro použitelnost důkazních prostředků získaných z trestního řízení v řízení daňovém jakkoliv relevantní.

24. V daňovém spise je obsažen policejní záznam ze dne 17. 9. 2018, č. j. KRPS-12038-558/TČ-2017-010073-TR, o nahlédnutí do trestního spisu podle § 65 trestního řádu a o pořízení kopií z tohoto spisu pro účely daňového řízení. Soud proto konstatuje, že důkazní prostředky z trestního řízení se dostaly do sféry orgánů celní správy zákoným způsobem (§ 58 a § 93 odst. 4 daňového řádu ve spojení s § 65 odst. 4 trestního řádu).
25. Žalobce byl výzvou ze dne 20. 11. 2018 v souladu s § 115 odst. 1 a 2 daňového řádu poučen o tom, že v odvolacím řízení bylo provedeno dokazování k doplnění podkladů pro rozhodnutí, přičemž byl seznámen s tím, jaká skutková zjištění si žalovaný z důkazů opatřených z trestního řízení učinil. Žalobci bylo rovněž umožněno vyjádřit se k těmto zjištěným skutečnostem, jakož i k důkazům, které je podle žalovaného prokazují, a případně navrhnout provedení dalších důkazních prostředků. Soud proto uzavírá, že důkazní prostředky získané z trestního řízení bylo možné použít pro zjištění skutkového stavu věci v daňovém řízení, přičemž postupem orgánů celní správy nedošlo ke zkrácení žalobce na jeho právech.
26. Dále se soud zabýval argumentací žalobce týkající se výsledku jeho bratra M. Ž.. Žalovaný na str. 9 napadeného rozhodnutí podrobně odůvodnil, že výslech svědka M. Ž. ve spojení s protokolem o výslechu žalobce podle § 76 odst. 3 trestního řádu postačuje k prokázání, že tabákové výrobky zajištěné na půdě rodinného domu č. p. X v H. skladoval právě žalobce. Z výpovědi svědka M. Ž. nevyplývá, že by krabice uložené na půdě měly být jeho strýce ani že by krabice měly být na půdu uloženy z jeho pokynu. Informaci, že by se mělo jednat o strýcovy krabice s autodíly, resp. „nějakými věcmi“ z jeho restaurace, svědek M. Ž. obdržel přímo od žalobce. Žalobce tak v zásadě odkazuje na své ničím nepodložené tvrzení, které v kontextu dalších důkazů (zejména jeho výslechu podle § 76 odst. 3 trestního řádu) neobstojí. Žalobce uložil krabice na půdu z obavy, aby mu je z pronajaté garáže někdo neukradl, přičemž nic nenasvědčuje tomu, že by tak učinil z pokynu třetí osoby. To ostatně neplyne ani z žaloby. Skutečnost, že svědek M. Ž. nevěděl, co se v krabicích uložených na jeho půdě nachází, pouze potvrzuje, že kvalifikovaný vztah k zajištěným tabákovým výrobkům měl toliko žalobce, a že jeho bratr se na skladování těchto výrobků nijak nepodílel (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 2 Afs 306/2017 - 30). Soud proto neshledal, že by argumentace žalobce jakkoliv vyvracela skutková zjištění žalovaného vyplývající z výslechu svědka M. Ž..
27. Soud pouze nad rámec nutného odůvodnění podotýká, že výslech svědka M. Ž., který se v podstatných rysech shoduje s jeho podaným vysvětlením podle § 158 odst. 6 trestního řádu, byl v souladu se zásadou bezprostřednosti dokazování proveden v daňovém řízení při zachování všech procesních práv žalobce (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2009, č. j. 1 Afs 19/2009 - 57, č. 1936/2009 Sb. NSS, bod 24).
28. Pro úplnost soud uvádí, že důkazně použitelné protokoly o výslechu získané z jiného řízení s sebou nutně nesou otázku jejich vypovídací hodnoty jakožto důkazu v daňovém řízení, neboť daňové či celní orgány nebyly u výsledků přítomny, tudíž těžko mohou hodnotit například některé mimoverbální projevy vyslýchaného. Takto získané důkazy představují tedy jisté omezení z hlediska bezprostřednosti dokazování. To je však dle soudu otázka až hodnocení důkazů, nikoli samotné jejich procesní použitelnosti. V tomto případě však žalobce ani nijak netvrdil, že by v důsledku toho, že celní orgány měly k dispozici

pouze protokoly o výsleších, z nichž vycházely, a samy neprovedly výsledky, došlo z jejich strany k chybám při jejich hodnocení. Žalobce brojil čistě proti samotné procesní použitelnosti protokolů o těchto výsleších. Tuto argumentaci neshledal soud důvodnou. Samu podstatu věci (např. tvrzením, že skladovatelem zajištěných tabákových výrobků byla jiná osoba) žalobce ve svém odvolání, vyjádření ze dne 3. 12. 2018 ani později v žalobě přesvědčivě nezpochybnil. Závěr orgánů celní správy, že žalobce byl skladovatelem zajištěných tabákových výrobků, a tudíž plátcem spotřební daně podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona o spotřebních daních, proto v rozsahu soudního přezkumu ob stojí.

IV. Závěr a náklady řízení

29. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
30. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyl ve věci úspěšný. Procesně úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 23. března 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu